

תת"ע 9804/11/21 - מחאג'נה אבראהים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9804-11-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה אבראהים
תיק חיצוני: 10154543630

מספר בקשה: 2

כבוד השופטת עידית פלד	בפני
מחאג'נה אבראהים ע"י ב"כ עו"ד יוסף פרחי	מבקש
מדינת ישראל	נגד
ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה	משיבה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.12.21, ונדון במסגרתו לקנס בסך 1,500 ₪.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה ובתגובת המשיבה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין הומצא למבקש (בהעדר הנמען, נמסר למי שגר עימו) ביום 08.01.22; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-7 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו לרבות ת.ד., וכן סטטוס המסירה חתימת המוסר ותאריך המסירה, נמסרה למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, וכי ביישוב בו הוא מתגורר ישנן משפחות נוספות העונות לאותו שם, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה.

בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו רע"פ 2575/17 **רון גיאר נ' מדינת ישראל** (נבו 06.09.2017).

על המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייבבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן; ובעניינו, המבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתו באישור המסירה, ופרט להצהרה בעלמא שלא התקבל זימון לדיון, לא נעשה כל בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו נמסר הזימון, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר, ולסתור את חזקת המסירה.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה טובות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

יפים לעניינו דברי בית המשפט בעפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19: "תצהירו של המערער קיימת בו הכחשה כללית, שמתייחס בצורה סתמית לאירוע ולא נכללו בו נסיבות ביצוע העבירה וכיצד זכור למערער מה היו מעשיו בחלוף למעלה משנה וחצי ממועד ביצוע העבירה הנטען בכתב האישום, נקבע בפסיקה."

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה ובעברו התעבורתי של המבקש; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ב, 30 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.